

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Urto/2/2022
Identifikačné číslo spisu: 6021010044
Dátum vydania rozhodnutia: 16.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6021010044.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martíny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci odsúdeného Y. O., v konaní o uznanie a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 16. marca 2022, o odvolaní odsúdeného Y. O. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 09. februára 2022, sp. zn. 3Ntc/16/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Y. O. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 09. februára 2022, sp. zn. 3Ntc/16/2021 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol, že sa uznáva vo výroku o vine, vo výroku o treste odňatia slobody a na území Slovenskej republiky sa vykoná rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 125 Hv 93/21v z 13. septembra 2021, právoplatný 17. septembra 2021, ktorým bol občan Slovenskej republiky Y. O., nar. XX. Q. XXXX v O., W. Y., trvale bytom B. XXX, okres Y. W., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku, uznaný vinným z trestného činu krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 1 č. 1, ods. 2 č. 1 rakúskeho Trestného zákona, na skutkovom základe, že dňa 31.07.2021 odcudzil vo Viedni Q. W. cudzie hnutelné veci a síce peniaze v hotovosti vo výške 40,- Eur s úmyslom sa ich privlastnením neoprávnene obohatiť, vlámaním do obydľia tak, že malými záhradnými hrabľami rozbil okno na záhradnom domčeku na adrese XXXX B., E.-W.-C. XX a následne oknom vošiel do domu, pričom sa na zvuky prebudila Q. W., ktorá v dome spala a vyrozumela políciu a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Súd zároveň podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona rozhodol, že vo výkone trestu odňatia slobody bude odsúdený pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odsúdený Y. O., teda riadne a včas.

V písomných dôvodoch svojho odvolania odsúdený uviedol, že má narušený psychický a duševný

pokoj, myslenie a zdravie. Vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku je zaradený do kolektívu, ktorý navštevuje v rámci protialkoholickkej terapie každý piatok. Odsúdený taktiež poukázal na to, že má rodinu v Rakúsku, s ktorou udržiava kontakt a požiadal súd o možnosť vykonať svoj trest odňatia slobody v Rakúsku až do jeho konca.

K odvolaniu odsúdeného sa prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica do konania nariadeného neverejného zasadnutia najvyššieho súdu, písomne bližšie nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval na základe odvolania (podaného v zmysle § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z.) podľa § 29 naposledy označeného zákona, teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku, pričom zistil, že krajský súd v prerokúvanej veci správne postupoval podľa oboch dotknutých zákonov a zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného Y. O. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 13. septembra 2021, sp. zn. 125 Hv 93/21v postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkonu rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii, keď rozhodol, že uvedený rozsudok súdu Rakúskej republiky vo výroku o vine i treste sa u odsúdeného uznáva a uložený trest odňatia slobody vykoná na území Slovenskej republiky.

Krajský súd napadnuté rozhodnutie náležite, presvedčivo a správne odôvodnil. Správny je aj záver krajského súdu, že v prerokúvanej veci predmetný skutok nebol justičným orgánom štátu pôvodu v osvedčení v časti h) bod 2 priradený k niektorej kategórii trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., respektíve v článku 7 ods. 1 rámcového rozhodnutia, pričom predmetný skutok vykazuje znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, teda je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Najvyšší súd súčasne nezistil žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zákona č. 459/2011 Z. z. Rozhodnutie o uznaní a výkone dotknutého rozhodnutia je vecne správne. Správny a odôvodnený je aj výrok krajského súdu o zaradení odsúdeného podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko zo spisového materiálu nie je možné zistiť, ktorému stupňu strázenia podľa § 48 Trestného zákona zodpovedajú podmienky výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným v Rakúsku a v dôsledku absencie týchto informácií v prípade jeho zaradenia do ústavu na výkon trestu s prísnejším stupňom strázenia, by mohlo dôjsť k zhoršeniu jeho postavenia.

Podľa § 518 ods. 4 druhá a tretia veta Trestného poriadku odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Odsúdený Y. O. v dôvodoch svojho odvolania neuviedol žiadne konkrétne dôvody, ktoré by bránili uznaniu rozhodnutia, pričom ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne hmotnoprávne a ani procesnoprávne prekážky, ktoré by bránili uznaniu vyššie uvedeného rozhodnutia súdu Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky a tým pokračovaniu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému právoplatne uložený.

Nezistiac teda dôvod pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia senát najvyššieho súdu rozhodol tak, že postupom podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.